

Liga proti antisemitismu

Nedávno byla založena jedna zvláštní liga. Nehraje se v ní žádný fotbal, hokej ani basketbal, vlastně ani nejde o sport, přesto hodlá mít masový charakter a chce rozdělit populaci na rozličné fanoušky „různých týmů“, kterých ovšem nebude 16, ani 18, ani 20, ale budou pouze 4. A jaké?

Tým A - sympatizanti (fanatičtí štváči proti kacírům)

Tým B - kacíři (ocejchovaní kacírským symbolem špíny a zla)

Tým C - odpůrci, kteří se snaží balancovat tak, aby nebyli ocejchovaní a přitom byli odpůrci

Tým D - ti, kterým je to jedno

Už předem je jasné, že tým A bude mistrem této ligy, tým B sestupujícím, týmy C a D pak budou nezbytnými doplňky, aby celá liga měla nějaký smysl a mohla se vůbec odehrát.

Oč přesně se bude hrát a jaká jsou vlastně pravidla této ligy? Bude se hrát vlastně o nepatrnou věc, o mentalitu davu, kde tým A se bude snažit zformovat davové myšlení určitým směrem, a ty ostatní týmy se tomu budou snažit nějak bránit s tím, že tým C bude formální opozicí, která ovšem bude opravdu jen formální, tým B pak bude tím, který veškerou „obranu“ odnese, no a tým D bude tím, který na to vše doplatí.

Jaká jsou vlastně pravidla této ligy? Logicky budou „nestranná“ a pro všechny „fér“, jak jinak, když iniciátorem a zakladatelem této ligy je tým A. A tak je nabíledni, že pravidla budou ve formě: „Pokud nebudeš takový, jakého chceme, se zlou potáhneš!“

A vzhledem k tomu, že tým A má za sebou velmi rafinované a vychytralé mozky, daná pravidla byla sestavena tak, že prakticky není ani možné udělat něco tak, aby člověk některé z nich neporušil. A pak už jen záleží na tom, jak se k tomu postaví rozhodčí, disciplinární komise a samosebou svaz této ligy. Každopádně zápasy s týmem A budou pouhou formalitou, kde bude záležet jen na výši skóre, protože sice povětšinou asi člověk unikne ocejchování kacírským symbolem, ale už i tak bude tak nějak „zapsán“ v negativním u dané komise a u svazu této ligy a pak už bude jen otázkou času, kdy daný člověk znovu udělá malou chybičku a zase poruší některé z pravidel a pak už asi na něj nemilosrdně dopadne ona cejchovací železná hůl, kterou si ten „pán vždy najde“, aby pak dostatečně namlátila onen hřbet „provinilému psu“.

Našel jsem písemné vyjádření jednoho z týmu A (Věra Tydlitátová, Th.D.), která celkem dojemně a srdceryvně sepsala ona pravidla, jako i vůbec motivy a důvody k založení této „jednostranné“ ligy. Dovolím si tato slova nyní ocitovat, aby měl každý přehled, oč vlastně jde.

Dne 1. května 2007 byla v Plzni založena Liga proti antisemitismu.

Hluboce znepokojeni sledujeme rostoucí projevy antisemitismu a antijudaismu v naší společnosti. Nechceme nečinně přihlížet a jsme odhodláni proti těmto sociopatologickým jevům důrazně vystupovat všemi legálními způsoby.

Jsme neformální sdružení občanů odhodlaných postavit se nebezpečí nového antisemitismu a antijudaismu čelem, chceme ze všech sil pomáhat všem, kterých se tento problém dotýká. Doufáme, že je ještě možné přispět k ozdravení společnosti navzdory značné všeobecné lhostejnosti. V duchu dobrých tradic

našich statečných předků vystupujeme zcela veřejně, každý pod svým jménem a za sebe. Naše spojení je volné, zcela dobrovolné, otevřené a založené na moderní komunikaci.

Obrácíme se na všechny příznivé organizace, občanská sdružení a slušné lidi s výzvou ke spolupráci.

Naším úkolem je:

- 1) Monitorovat veškeré projevy antisemitismu a antijudaismu na veřejnosti, v médiích včetně internetu, a v politické kultuře.*
- 2) Zprostředkovávat právní pomoc obětem.*
- 3) Domáhat se právního stíhání projevů antisemitismu a antijudaismu, včetně těch, jakými je vydávání rasistických nebo nenávist šířících publikací, článků a podobně.*
- 4) Chceme akčně vystupovat proti těmto jevům v médiích pomocí článků, odborných statí, petic podobně.*
- 5) Budeme podle svých možností proti těmto jevům působit ve školství, a v organizacích pracujících s dětmi a mládeží. Nabídneme či zprostředkujeme přednášky a jiné programy.*
- 6) Odsouzení antisemitismu a antijudaismu podpoříme vydáváním vlastních publikací, osvětovou činností a veřejným angažmá.*
- 7) Budeme se podílet na každoročním Kolokviu o soudobém antisemitismu*

Pojďme podívat podrobněji na daná pravidla a vůbec na vše, co jsem výše vypsal, protože mám velký zájem si zahrát v této lize, jen ještě nevím, za jaký tým.

Tak předně bych chtěl říci, že tato Liga je vlastně svým způsobem znovuzrozena, protože podobná iniciativa v Čechách už jednou byla. Psal se tehdy rok 1937 a zjevil se právě podobný věstník jako ten současný, který tehdy obíhal naší republiku. K tomu by neuškodilo se zmínit o následujícím:

Až do vzniku druhé republiky byl aktivní antisemitismus ve společnosti okrajovým jevem. I tak se projevila potřeba bránit se protižidovské propagandě přicházející hlavně z Německa. Vznikla i Československá liga proti antisemitismu. Do věstníku této organizace roku 1937 napsal F. X. Šalda tuto poznámku o vztahu Čechů k židům: „Podivná věc, není u nás strany politické, sebenepatrnější, která by měla ve svém programu antisemitismus, nenávist rasovou a zášti rasové; a bývá to často uváděno jako naše politické plus před jinými zeměmi... a naše republika platí ve střední Evropě za zemi přímo filosemitskou... Žije tedy ve skrytu duše našich lidí nenávist k Židům, která propukne v příhodnou chvíli?... Co mne děsí je právě ta skrytost...“ (David Grossmann: Reflexe druhé republiky v židovských týdenících Rozvoj a Židovské zprávy, (Brno 2000)

Můj selský rozum mi říká, že je něco divného v tom, když v roce 1937 nebyly v tehdejší Československu žádné strany ani významnější projevy antisemitismu (na poměry tehdejší doby), dokonce se naše země v té době označovala za „filosemitskou“, někdo musel nutně zakládat tuto Ligu?! Důvodem prý byla nějaká „skrytá“ nenávist, která prý propukne v příhodnou chvíli. Jak vypadá taková skrytá nenávist? To lze někoho veřejně milovat a uvnitř sebe pak hluboce nenávidět, obzvláště v době, kdy nebylo trestné a naopak prosazované, aby taková nenávist co nejdříve řádila veřejně?!

Nevím, jak vám, ale mně to přijde opravdu paranoidní. Pana Šaldy si vážím, ale pokud nevěděl něco víc, než řekl, tak musel trpět velkým stihomamem. Ale řekněme, že tehdy měl na to právo, všude kolem řádili nacisté, a tak mohl mít onu obavu ze „skrytého nepřitele“.

Nyní ale žijeme o sedmdesát let později, nacismus už je dávno minulostí, dávno se nekonají pogromy ani žádné veřejné akce proti Židům, naopak je všichni respektují a chovají k nim solidaritu a pochopení, soucítí s nimi, mají úctu k nim a k jejich utrpení, a najednou se tu znovu objeví stejná iniciativa a se stejně paranoidním podtextem. Pokud tehdy to zavánělo paranoiou a stihomamem, tak co dnes?!

V naší společnosti prý rostou projevy antisemitismu. Nevím, jak je to v ostatních zemích, ale u nás jsem si nevšiml, že by se konaly nějaké organizované noční pochodňové průvody, že by byly „křišťálové“ noci, že by někdo veřejně prohlašoval něco proti Židům či jejich víře, že by někdo maloval na zdi „různé“ nápisy atd. Jistě, stalo se, že pár vandalů poničilo židovský hřbitov, sem tam někdo namaluje na zeď svastiku, sem tam někdo zahajluje, ale kvůli tomu hned zakládat občanskou iniciativu, monitorovat, pátrat, snažit se perzekuovat a cenzurovat?!

Moc by mě opravdu zajímalo, kde Liga vidí ten antisemitismus? A nebo je vlastně pořád skrytý a neviditelný? Páni, my musíme být tou nenávistí tak naplněni a tak psychicky nalomeni, a tolik pokrytečtí...

Dojemně pak působí citový výlev, že už se nebude nečinně přihlížet k této křivdě a tomuto zlému projevu. Opravdu neznám situaci, kdy by naše společnost křivdila Židům a chovala se k nim nenávistně, exkomunikovala je, či, nedej bože, proti nim uváděla něco zlého či negativního. Vždyť stačí říci jen malinkou zmínku o čemkoliv, co se jim nelíbí, a autor už má na krku obvinění. Myslím, že mluvit o křivdě a zlých projevech ze strany naší společnosti je hodně pokrytecké, ne-li přímo výsměšné.

Ještě dojemněji pak vyznívá zmínka o legálních způsobech boje proti vzrůstajícímu antisemitismu. Jistě, právníci dovedou najít plno mezer, kterými zlegitimní jednání týmu A. Po stránce zákonné jistě půjde o legální způsoby, dobře víme, že zákony neslouží společnosti pro její dobro, ale spíše pro její větší zotročení, ale co po stránce morální, etické, co svědomí? Co zákony před Bohem (na to se nehraje, já vím)? Nejdokjemněji pak vyznívá zmínka o tom, že budou vystupovat všichni veřejně, pod svými jmény, v duchu tradic dávných předků. Pokud se nemýlím, tak dávní předkové celkem s oblibou vystupovali s dvojí totožností, jedna skrytá, druhá veřejná. Ale nebudeme slovíčkařit, autorka to jistě myslela nevinně, prostě chtěla poukázat na to, že uctívá svou minulost a hodlá za ní v současnosti bojovat za tým A a chce jeho logo hrdě nosit na prsou.

Když jsem četl oněch sedm bodů, nemohl jsem se zbavit dojmu, že si z nás jejich autoři dělají legraci. Třeba bod první, monitoring médií včetně internetu. Pro mě osobně je tento přístup v rozporu s ideály svobodné společnosti. Ale vlastně my nejsme svobodní, tak nás nějaký ten monitoring navíc nemusí zajímat, že? Každopádně nikde se nevysvětluje, co přesně se bude monitorovat a co přesně se bude hodnotit jako projev antisemitismu, a tak by mě zajímalo, podle čeho se to bude soudit? Podle počasí nebo podle nálady hodnotitele?

Bod druhý mě rozesmál opravdu upřímně. Jaké oběti mají autoři na mysli? Oběti holocaustu? Nebo snad teď jsou v Čechách Židé či Gojímové (jak nás láskyplně nazývají „oběti“), kteří na sobě pocíťují nenávist české společnosti pramenící z antisemitismu, a to takovou, že se cítí perzekuováni jak ze strany policie, tak i justice? Pokud se nemýlím, tak právě policie i soudy tvrdě potírají a stíhají sebemenší projev antisemitismu včetně toho, co jím ani není.

Tak jaké oběti? Nemělo by se spíše pomáhat obětem jiné perzekuce - systémové?

Bod 3 a 4 je společný, a tak nějak trochu normální, i když na druhou stranu zde opět není přesně konkretizováno, jaký článek bude podle nich antisemitistický, rasistický a nenávistný, každopádně to zavání těžkou cenzurou. Stačí, aby se něco někomu z týmu A nepozdalo, zpanikaří média, právníky, policii a daný článek a jeho autor je odepsaný. A buďme upřímní, jen málokdy asi půjde opravdu o něco, co by bylo skutečně rasistické, nenávistné či antisemitské.

Body 5-7 jsou pak klasikou podobných programů, kdy se bude vše, co jde s týmem A, vynášet do nebes, psát na to opěvné ódy, propagovat v médiích, hustit do hlav dětí i dospělých, a naopak to, co nebude v souladu s představami týmu A, se bude veřejně plísňit, kárat, cejchovat znakem kacíře.

Tito novodobí „revolucionáři“ a „bojovníci za lidská práva“ mají pocit, že v naší zemi vládne perzekuce a nenávist vůči Židům (a všemu ostatnímu nečeskému) a myslí si, že je třeba proti tomu rázně zakročit. Myslí si, že Čechové jsou zlým národem, který je plný hněvu a agrese (o to horší, že je údajně skrytá, ale pomalu bující jako jarní květ), myslí si, že Čechové jsou falešní pokrytci, kteří se na veřejnosti tváří jako pohodoví, milí a přátelští lidé, ale doma ve svém soukromí se ukáží u videa s holocaustem.

Ale pokud jim tolik záleží na cti a bezpečí všech národů a kultur, proč jim nezáleží na cti Čechů? Vždyť nás nepřímou označují za nenávistné zlé lidi. Co by se dělo, kdybych já co by Čech založil Ligu proti antiohemismu a v ní označil Židy za nenávistné štváče, kteří se na oko tváří jako nevinná batolata, ale doopravdy jsou plní šovinismu, zla a nenávisti vůči českému národu? Myslím, že takovou iniciativu bych si odseděl a to nemluvě o veřejné exkomunikaci. A jak to tedy, že když se založí podobná Liga, která mnohem otevřeněji útočí a nařká si na úplnou hloupost, si projde bez hlesu, a co více, brzo začne „úřadovat“ (monitoring, cenzura, perzekuce)?

Kdybych měl slovíčkařit, tak bych řekl, že vznik této Ligy je drzou provokací vůči Čechům (a celkově naší civilizované společnosti), hraničící až s nactiutrháním. Já ale slovíčkařit nehodlám, a tak ačkoliv oni mají své tituly, společenská postavení, média a politiky a já jsem jen obyčejný člověk se selským rozumem, mohu jen udělat jediné - vysmát se jim.

Máme nyní dvě možnosti, jak k tomuto přistoupit. Buď tuto Ligu vezmeme jako oprávněnou iniciativu pramenící ze strachu a ze snahy po tom, aby se zastavilo zlo (pro mě absurdní a nepodložený důvod), anebo to vezmeme jako snahu zmanipulovat společnost a nasměrovat ji určitým směrem. A jakým? To vám třeba prozradí následující krátký metaforický příběh. Půjde tentokrát o citaci z jedné mé starší práce:

Jednoho dne si Egon řekl, že se bude vydávat za slepého. Tento „slepý“ vytvořil iluzi o neexistujícím nepříteli, začal proti němu zuřivě bojovat a poté kdykoliv narazil na nějakého Honzu, který viděl a nebyl slepým, začal mu o tom „nepříteli“ vyprávět, a aby zvýšil váhu svých slov, před šokovaným Honzou začal bojovat s daným „nepřítelem“, kterého Honza neviděl. „Slepý“ Egon byl ale tak přesvědčivý (proč by slepec lhál), že postupně začal jeho boji s tím „nepřítelem“ věřit nejen Honza, ale i více a více lidí, až se z toho stala jakási davová psychoza a honba „za čarodějnicí“. A tehdy se onen „slepec-Egon“ vytratil. Lidé ale bojovali dál, nikoho nezajímalo, že neexistoval nepřítel, že zmizel slepec, tolik té vytvořené iluzi uvěřili, že jim to bylo jedno. Chtěli jen jedno: mít proti čemu bojovat, aby to pak mohli soudit a trestat a cítit se jako ten správný obhájce dobra. „Slepec“ ale nezmizel, po čase se znovu objevil, odhodil svoji slepeckou hůl a do ruky vzal kyj, ze slepeckého psa se stal divoký pitbul a sám poté převzal vládu nad těmi „slepými“.

Dan Richter